

dienaren daar zal zijn, afgezien hun verhaal op wie daaraan schuldig waren. Ook wordt goedgekeurd dat aan het bestuur te Galle voor een legger arak in plaats van rsd 50,- maar rsd 40,- zou worden toegestaan, wat nog rsd. 12,- meer is dan waarvoor de pachter het levert. Op de vraag in 1764 waarom gezonden medicamenten zo hoog waren teruggerekend, antwoordde het bestuur op 8 juli 1765, met bijvoeging van een bericht van de gewezen voorloperige negotieboekhouder Albert Homoet, dat de voorraden op Ceylon ook veel duurder werden ingeboekt. [fol. 1560] De vergoeding was als vanouds op basis van de duurste levering geschied met een opslag van 100%. Er is bevolen dat alle tekorten, inclusief die op ontvangen medicamenten, zonder opslag naar de prijs die er te Batavia of elders voor in rekening was gebracht, in te boeken. Op 3 september 1765 is op het argument dat de negotieboeken niet tijdig waren afgesloten, daar de maandelijkse rekeningen van de detachementen in het veld in de Hulstдорfs²³ boeken te laat waren ontvangen en er een tekort aan rekennars was, hoofdzakelijk geantwoord dat dit belangrijke werk sneller moest geschieden. Voor de buitensporige kosten op Ceylon verwijst men naar de generale missive van 20 oktober 1765. [fol. 1561] Men wenst vurig dat er door een hemelse zegening vrede komt en de verslindende kosten eindigen. Over de omvangrijke soldijboeken berichtte het bestuur op 17 mei 1765 onder andere dat in de formele soldijrekeningen die met de Schagen en Gouverneur-Generaal te Tuticorin aankwamen, vele met twee kruisjes, dan wel onderhaald waren ingeboekt. Het konden daarom maar adviesrekeningen zijn die de soldijklerken niet volgens voorschrift in de soldijboeken konden opnemen. Het was zo onvermijdelijk dat het bestuur op 5 januari 1765 de dienaren bij de soldij had toegestaan om wie daarom vroegen uit te betalen. [fol. 1562] Wel moesten de zegels na rato van het saldo aangebracht worden. Ook is goedgekeurd dat, om problemen tijdens de veldtocht te voorkomen, op 16 december 1764 is toegestaan om op verzoek van Maleise officieren en gewone militairen twee derde van hun rekening uit te betalen en een derde te laten voortlopen tot hun ontslag uit dienst.)

Invoegen w' om daarvan gegeven reeden hebben gepasseert dat de ministers ter sitting van den 6^e december bevorens aan de officiers die met de schepen de Gouverneur-Generaal en Schagen uyt Nederland aldaar waren aangeland, permissie hadden verleend tot den ontfangst harer winnende gagie maandelijks, als sonder dat soulaas onmogelijk kunnende bestaan. Temeer z' ten selven dage hadden g'arresteerd de tegoed gemaakte maandgelden uyt Europa te laten voortloopen en niet te laten verstrecken voor de erlanging hunner reekening van hier, die men haar bij brief van den 3^e september heeft laten toekomen. Van een gelijken aard heeft men al teffens geconsidereerd dat de ministers, om de wille van de duurte der levensmiddelen, op de nadrukkelijk gedane bede der aan land bescheyden zeevarende, hadden toegestaan het genot hunner gage 's maandelijks, mits dezelve niets tequaat stonden, of hunne maandbrieven hadden ingedient.

Fol. 1562r-1563r.

(Heren XVII vernieuwden in hun laatste brief de bevelen voor de besturen uit hun brief van 16 oktober met de belofte dat bij terugkomst in Nederland de gagies, voor zover er een positief saldo was, zouden worden uitbetaald ook als de laatste soldijrekening nog niet was ontvangen. Dit komt ten laste van hen die deze rekeningen niet tijdig doorsturen. De besturen is bevolen om niet alleen de schuldboeken jaarlijks naar Batavia te zenden, maar bovendien met iedere mogelijkheid tot verzending een lijst mee te geven van de inlandse militairen die uit Batavia waren aangekomen, waarbij werd vermeld welk schip hen vervoerd had. [fol. 1564] Men dient op te geven onder commando van welke kapitein-militair ze stonden, hoeveel maandgeld ze genoten en of ze bevorderd waren. Bovendien moest worden vermeld welke overleden dan wel afwezig waren. Bij het inboeken moeten de rol-

23 Hulstдорп een buurt even buiten het fort te Colombo, waar de landraad en de dessave waren gevestigd, waarschijnlijk verbasterd tot Hulstдорf. Er was ook eens een consumptieboekhouder Van Hulstдорf; zie Parra II, fol. 1921.